

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

At være som et træ: Vi er vant til at tænke i fart, i udvikling, i nyt, i tempo. At Bibelen kan beskrive os som træer, er der måske ikke noget forunderligt i.

Læs videre på bagsiden

Sensommerfest

Sensommerfest med tapas og musik i Kirkeladen.

Tilmelding nødvendig.

Billetter købes kr. 150 via hjemmesiden:

www.blistrupkirke.dk

Gudstjenester i Blistrup Kirke

Søndag 4. august kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 11. august kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 18. august kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 25. august kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Øvrige aktiviteter:

Nørklerne i Blistrup Kirkelade: Mandage 19.8. & 25.8. kl. 13.30-15.30

Menighedsrådsmøde i Blistrup Kirkelade: Torsdag 29.8. kl. 18.30

Mere info: www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Guds skaberværk

AF SOGNEPRÆST TINA BUCHWALD

Tina Buchwald
thvb@km.dk
blistrupkirke.dk

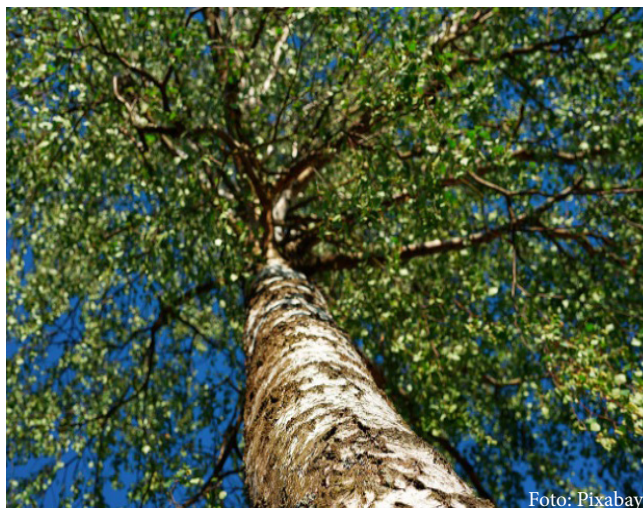
Du brænder for Guds ord.
Du tygger på skriften nat og dag.
Du er som et træ, som er blevet genplantet
i Edens have,
Og bærer frugt hver måned.
Som aldrig taber et blad, men hele tiden
står i blomst.
Du er slet ikke som de uretfærdige, der er
støvkorn i vinden. (Salme 1,2-4)

Vi er vant til at tænke i fart, i udvikling,
i nyt, i tempi. At Bibelen kan beskrive os
som træer, er der måske ikke noget forun-
derligt i. Men hvornår har du taget dig tid
til at kigge på et træ? Indgående, som om
du fløj op mellem grenene; svævede derop-
pe under dets trækrone?
Nej, vel? Det er noget tid siden.

Det er sådan en ting, børn kan forlyste
sig med, når de rigtig keder sig. Da jeg
var barn, holdt mine forældre siesta om
eftermiddagen i weekenden. Mine bedste-
forældre gjorde det også. Det var en lang
times tid for et barn. Tiden gik så frygtelig
langsomt. Men om sommeren var det fint,
for man kunne bare gå ud i haven. Sætte sig
i græsset og studere myrerne. Se på tuer-
ne og myrernes slidsomme arbejde. Man
kunne læne sig tilbage og ligge og kigge op
i himlen. Se på træerne, hvis blade næsten
sang i vinden.

Der er to måder at leve på. Blæse væk af
tidens storm eller at stå rodfæstet næsten
i trods. Bibelen fortæller om den der dybe
længsel efter at have Gud med sig i sin hver-
dag. I de små gøremål. I hverdagen. I gen-
tagelsen. Om mennesker, der som træer
henter næring fra Guds ord. Som næsten
drikker ordene, tygger drøv på dem og
henter kræfter af dem.

Sådan et liv ville jeg gerne leve. At være
som en plante; et træ, der får de bedste be-
tingelser for vækst i Edens have med rod-
net, som skyder mod livets rislende kilde,
og som vokser sig stærkere og stærkere og
blomstrer.

Tanken om, at vi bliver båret, hvis vi har
modet til at lade os bære. At vove at lade
sig bære af Vorherre og glemme alt det
med, at ”vi er vor egen lykkes smed”. Med
Gud ved vor side er vejen oplyst, så vi kan
se vejen og dermed passe på, vi ikke falder
ned i grøften.

Det menneske, der har de vækstbetingelser,
blæses ikke omkuld af små trivialiteter.